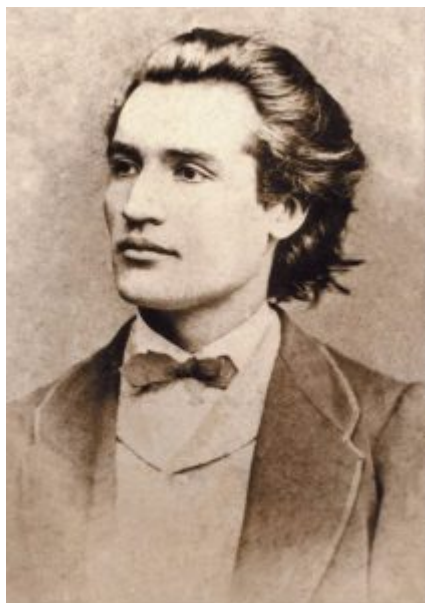


SCRIPT TIBETAN – de Mihai Eminescu



Între odoarele prețioase ce i-au rămas d-lui Dimitrie Sturza de la răposatul său părinte vornicul Alexandru Sturza Miclăușanu se află și o foiță lungăreață de hîrtie de bumbac, văpsită negru și scrisă cu litere albe de o parte rînduri, de alta pe un rînd.

Această foiță, după cum zice o notiță a părintelui său", s-a găsit între celelalte odoare ce s-au aflat în comoara găsită de maiorul Ioniță Iamandi în ținutul Dorohoi" și este, pe lîngă vasele de argint astăzi păstrate în Muzeul Ermitagiului (din Petersburg), singurul obiect ce au rămas cunoscut din mormîntul mongolic deschis la începutul veacului acestuia în satul Conțeștii lîngă Prut.

D. A. Odobescu a descris pe larg în cartea sa despre Istoria arheologiei (vol. I, pag. și urm.) această foiță, scrisă în limba tibetană. Din explicațiile sale căpătăm convingerea că ea este unul din monumentele cele mai vechi, cele mai însemnate aflate în țara noastră, că ea este o rămășiță din timpul năvălirii tatarilor din întîia jumătate a secolului -lea.

D. Dimitrie Sturza a oferit Societății Academice acest obiect prețios.

[septembrie]

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1870 – 1877

ALBINA, FAMILIA, FEDERATIUNEA, CONVORBIRI LITERARE, CURIERUL
DE IASI

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1980

Pag. 332

Mihai-Eminescu.Ro